

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžp/10/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012211051
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012211051.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu: Rabaka reklamné panely, s.r.o., so sídlom Rampová 5, Košice, IČO: 36 213 136, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar inšpekcie ochrany prírody a krajiny, Karloveská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3397001212/7590-25977/25/2012/Dob zo dňa 17. septembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/41/2013-53 zo dňa 29. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/41/2013-53 zo dňa 29. mája 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 3397001212/7590-25977/25/2012/Dob zo dňa 17. septembra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 141,20 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Potvrdzujúcim rozhodnutím žalovaného (Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar inšpekcie ochrany prírody a krajiny) č. 3397001212/7590-25977/25/2012/Dob zo dňa 17. septembra 2012, bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu, proti prvostupňovému rozhodnutiu Slovenskej inšpekcie životného prostredia - Inšpektorátu životného prostredia Košice č. 3397501212/541-19756/55/2012/Sta zo dňa 18. júla 2012, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 90 ods. 1 písm. a/ zákona Národnej rady SR č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoOPK) za iný správny delikt vo výške 500 Eur za to, že dňa 1. decembra 2009 bez súhlasu orgánu ochrany prírody, ktorý sa vyžaduje podľa § 13 ods. 2 písm. g/ ZoOPK umiestnil reklamné zariadenie (reklamnú tabuľu o rozmeroch 510 x 240 cm na základe rozhodnutia stavebného úradu Obce Smižany č. 02197/2009/Ju zo dňa 4. septembra 2009) na parcele KN C č. 1853, za hranicami zastavaného územia

Obce Smižany, na území ochranného pásma Národného parku Slovenský raj, kde platí 2. stupeň ochrany, teda za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že vykonal činnosť uvedenú v § 13 ods. 2 písm. g/ ZoOPK bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, čím naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu podľa § 90 ods. 1 písm. a/ ZoOPK.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd na základe žaloby z 19. novembra 2012 potvrdil rozhodnutie žalovaného v podstate tvrdiac, že bolo povinnosťou žalobcu v samostatnom správnom konaní pred orgánom ochrany prírody a krajiny zadovážiť si jeho súhlas k postaveniu billboardu a nesplnenie tejto zákonnej povinnosti bolo postihnuté pokutou za iný správny delikt, pričom zodpovednosť zaň je objektívna.

Doslova uviedol:

„Z administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného súd zistil, že žalobca dňa 20. júla 2009 požiadal Smižany ako stavebný úrad o vydanie stavebného povolenia na osadenie reklamného zariadenia, ktoré plánuje osadiť vedľa štátnej cesty III/53612 v ochrannom pásme na súkromnom pozemku parcelné číslo 1849/1 podľa priloženej fotodokumentácie, LV XXXX. Uvedenú žiadosť žalobcu Obec Smižany evidovala pod č. 1922/2009-Ju. K predmetnej žiadosti boli žalobcom priložené doklady, a to výpis z LV č. XXXX, kópia z katastrálnej mapy, zmluva o nájme medzi vlastníkom pozemku a nájomcom, opis reklamného zariadenia, náčrt billboardu, vyjadrenia a stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy - vyjadrenie Správy ciest KSK zo dňa 2. septembra 2009, záväzné stanovisko OÚ pre CD a PK SNV zo dňa 4. septembra 2009, vyjadrenie OR PZ, ODI SNV zo dňa 14. júla 2009. V žiadosti o vydanie stavebného povolenia na osadenie reklamného zariadenia však žalobcom nebolo predložené stanovisko, resp. vyjadrenie orgánu štátnej správy ochrany prírody. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v žiadosti o vydanie stavebného povolenia na osadenie reklamného zariadenia, ktoré malo byť umiestnené na území ochranného pásma Národného parku Slovenský raj, kde platí druhý stupeň ochrany, nepostupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 2 písm. c/ vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, pretože k žiadosti nepripojil stanovisko orgánu ochrany prírody tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 13 ods. 2 písm. g/ zákona č. 543/2002 Z. z.. Tým, že žalobca umiestnil reklamné zariadenie bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, ktoré sa vyžaduje podľa § 13 ods. 2 písm. g/ zákona č. 543/2002 Z. z. naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu podľa § 90 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z.. Skutková podstata iného správneho deliktu aplikovaná v predmetnej veci je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, pričom ide o zodpovednosť za výsledok. Teda nie je podstatné, či účastník konania vykonával činnosť bez príslušného povolenia orgánu ochrany prírody úmyselne alebo z nedbanlivosti, alebo či o svojom protiprávnom konaní mohol vedieť. V danom prípade protiprávneho konania žalobcu, ktorého sa dopustil tým, že umiestnil reklamné zariadenie bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, nezabúva ani rozhodnutie Stavebného úradu Obce Smižany, ktorý pri vydávaní rozhodnutia č. 02197/2009/Ju zo dňa 4. septembra 2009 konal v rozpore s ustanovením § 103 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z. z., podľa ktorého orgán štátnej správy, ktorý vedie konanie o veci, ktorou môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, môže o veci rozhodnúť najskôr potom, ako mu bolo doručené rozhodnutie orgánu ochrany prírody o vydaní alebo nevydaní súhlasu alebo povolení alebo nepovolení výnimky zo zákazu, odborné stanovisko alebo vyjadrenie, ak sa podľa tohto zákona vyžadujú. K tomu je však potrebné uviesť, že rozhodnutie Stavebného úradu Obce Smižany č. 02197/2009/Ju zo dňa 4. septembra 2009 bolo rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Košiciach č. 2011/00457-R zo dňa 27. apríla 2011 zrušené z dôvodu, že Stavebný úrad Obce Smižany hrubo porušil ustanovenie § 13 ods. 2 písm. g/ a § 103 ods. 7 zákona o ochrane prírody a krajiny. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení možno konštatovať, že žalobca bol pri získaní verejnoprávných oprávnení k umiestneniu reklamných tabúl povinný splniť nielen požiadavky vyplývajúce zo stavebného zákona, ale tiež požiadavky vyplývajúce zo zákona č. 543/2002 Z. z.. V danom prípade však žalobca nebol postihnutý za porušenie predpisov stavebného práva, ale za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že umiestnil reklamné zariadenie bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, ktoré sa vyžaduje podľa § 13 ods. 2 písm. g/ zákona č. 543/2002 Z. z., pričom povinnosť predloženia stanoviska orgánu ochrany prírody k žiadosti o umiestnenie reklamného zariadenia pre žalobcu vyplývala z ustanovenia § 15 ods. 2 písm. c/ vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou

sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/41/2013-53 zo dňa 29. mája 2013 zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalobca poukázal na všetky dôvody uvedené v žalobe, na nezistenie skutkového stavu i nesprávne právne posúdenie a najmä na to, že konal na základe právoplatného stavebného povolenia, pričom nebol vyzvaný ani stavebným úradom a ani sám sa nemal odkiaľ dozvedieť o povinnosti žiadať o vyjadrenie a súhlas orgán ochrany prírody.

Žalovaný poukazujúc na správnosť napadnutého rozsudku navrhol ho potvrdiť.

IV.

Konanie pred najvyšším súdom ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol 16. októbra 2013 pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 29. mája 2013. Odvolací súd vzhľadom na vyčerpávajúce a nepochybné zistenie skutkového stavu avšak nesprávne právne posúdenie nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Ustanovenia § 58 a § 59 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej iba SZ - stavebný zákon) v znení neskorších predpisov určujú obsah žiadosti o stavebné povolenie a niektoré povinnosti žiadateľa, ako aj označenie účastníkov stavebného konania

Podľa § 58 ods. 1 žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Podľa odseku 2 stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Podľa § 59 ods. 1 SZ účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, 1g)
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) SZ povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány, informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

Podľa § 72 ods. 2 SZ podať žiadosť o povolenie informačných, reklamných a propagačných zariadení je oprávnená aj právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá má písomnú dohodu s vlastníkom stavby či pozemku alebo s tým, kto má časovo neobmedzené právo užívať stavbu či pozemok, na ktorom sa má zariadenie umiestniť.

Podľa § 60 a 61 ods. 1 až 3 SZ ak predložená žiadosť o stavebné povolenie, najmä dokumentácia neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby alebo udržiavacích prác na nej alebo ak sa v dokumentácii nedodržia podmienky územného rozhodnutia, vyzve stavebný úrad stavebníka, aby žiadosť v primeranej lehote doplnil, prípadne aby ju uviedol do súladu s podmienkami územného rozhodnutia, a upozorní ho, že inak stavebné konanie zastaví.

Stavebný úrad zastaví stavebné konanie, ak stavebník nepredložil dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou, nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 ods. 2 až 4 <., nedoplnil žiadosť v určenej lehote podľa odseku 1 <., neuviedol v určenej lehote predloženú dokumentáciu do súladu s podmienkami územného rozhodnutia, vzal žiadosť o stavebné povolenie späť, začal uskutočňovať stavbu predtým, ako stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť.

Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

Stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 126 ods. 1, 2 SZ ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o

inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a <., ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov. Ak tento zákon ustanovuje postup pri preskúmaní záujmov chránených osobitnými predpismi a pri uplatňovaní stanovisk alebo obdobných opatrení dotknutých orgánov, postupujú podľa neho dotknuté orgány uvedené v odseku 1. Právo týchto správnych orgánov vydať samostatné rozhodnutie zostáva nedotknuté, ak to predpisy na ochranu nimi sledovaných záujmov ustanovujú.

Podľa § 138 ods. 2 SZ stavebné úrady a iné orgány, ktoré vykonávajú konanie a vydávajú rozhodnutia podľa tohto zákona, ako aj ďalšie orgány štátnej správy, ktoré vo veciach výstavby vykonávajú konanie, vydávajú rozhodnutia alebo stanoviská podľa osobitných predpisov, sú povinné spolupracovať. Najmä sú povinné dbať na to, aby vecne súvisiace správne konania na seba pokiaľ možno nadväzovali, všestranne využívať výsledky týchto konaní, odovzdávať včas a úplné stanoviská a na dožiadanie aj ekonomické, technické a iné údaje a podklady.

Podľa § 140 SZ ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1, 2 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 13 ods. 2 písm. g) ZoOPK na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na umiestnenie informačného, reklamného alebo propagačného zariadenia 51) za hranicami zastavaného územia obce.

Podľa § 103 ods. 6 ZoOPK orgán štátnej správy, ktorý vedie konanie vo veci, ktorou môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, môže o veci rozhodnúť najskôr po tom, ako mu bolo doručené rozhodnutie orgánu ochrany prírody o vydaní alebo nevydaní súhlasu alebo povolení alebo nepovolení výnimky zo zákazu, odborné stanovisko alebo vyjadrenie, ak sa podľa tohto zákona vyžadujú.

Odvolačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania v intenciách v ňom uvedených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že žalobca dostal pokutu 500 Eur za to, že bez súhlasu orgánu ochrany prírody po tom, čo sa spravoval právoplatným rozhodnutím stavebného úradu v Smižanoch (ktorý je okrem iného so zreteľom na ustanovenie § 69 ZoOPK orgánom ochrany prírody v prvom stupni s obmedzenými právomocami) č. 02197/2009/Ju zo dňa 4. septembra 2009 umiestnil reklamné zariadenie - billboard o rozmeroch 510 x 240cm za hranicami zastavanej časti obce Smižany v druhom pásme ochrany Národného parku Slovenský raj.

Odvolačný súd so zreteľom na obsah spisov konštatuje, že správny orgán bol povinný predovšetkým skúmať, či k umiestneniu reklamnej tabule v chránenom území došlo na základe svojvoľe žalobcu, po vyčerpaní všetkých dostupných prostriedkov na základe, ktorých mohol reklamnú tabuľu umiestniť v súlade s platným právom, resp. či pri uplatnení takých prostriedkov (žiadosť o vydanie stavebného povolenia) bol riadne a vyčerpávajúco poučený o svojich právach a povinnostiach.

Z obsahu administratívnych spisov so zreteľom na citované právne predpisy je zrejmé, že nebolo povinnosťou žalobcu, lež stavebného úradu po začatí konania - po podaní žiadosti o vydanie stavebného povolenia splniť všetky úlohy a vyžadovať od stavebníka - žalobcu všetky podklady, ktoré stanovuje stavebný zákon.

Stavebný úrad, navyše ak sám je orgánom ochrany prírody v obci Smižany a v stavebnom konaní musí mať ako štátny orgán a stavebný úrad informácie o platných právnych predpisoch a povinnostiach z nich vyplývajúcich pre účastníkov stavebných konaní, rovnako má k dispozícii technické pomôcky uľahčujúce zistenie, či určitý pozemok požíva zvýšenú ochranu alebo nie, je so zreteľom na tieto možnosti a povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 3 Správneho poriadku - najmä poučovaciu povinnosť účastníkov stavebného konania, povinný poučiť žalobcu o jeho povinnostiach zadovážiť si v

samostatnom konaní rozhodnutie orgánu ochrany prírody o povolení umiestnenia reklamného zariadenia v chránenom území a následne prihladiť na také rozhodnutie v stavebnom konaní.

Ak chybou orgánu štátnej správy na úseku stavebného konania (viď zákon č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov) došlo k nesplneniu povinností stavebného úradu a nepoučeniu žalobcu, nie je v súlade so zásadami právneho štátu a spravodlivosti ukladať žalobcovi pokutu, len preto, že sa spravoval nesprávnym rozhodnutím a postupom stavebného úradu. Ak by totiž stavebný úrad dodržal právne predpisy vzťahujúce sa na stavebné konanie ako celok, nevydal by stavebné povolenie na základe ktorého sa spravoval žalobca, keď postavil reklamné zariadenie v chránenom území.

Odvolaciemu súdu sa rovnako nejaví byť v súlade s princípmi právneho štátu, aby orgán štátu pokutoval právnickú osobu fakticky za pochybenie orgánu štátnej správy na úseku stavebného konania a ako kompenzáciu jej navrhoval vymáhanie si pokuty od Obecného úradu v Smižanoch, ako stavebného úradu, formou náhrady škody spôsobenej nezákonným postupom, či dokonca rozhodnutím podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Napriek objektívnej zodpovednosti za iný správny delikt je nutné rozlíšiť, či výsledok - konanie naplňajúce znaky deliktu nastal s príspevom konania, či opomenutia žalobcu alebo výlučne z dôvodu pochybenia na strane stavebného úradu.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že správny orgán v rámci svojej kompetencie, ktorú mu zveruje stavebný zákon, by mal pri výkone verejnej moci dohliadať nad dodržiavaním nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a zo svojej pozície by mal zabráňovať svojou rozhodovacou činnosťou výkonu takých subjektívnych práv, ktoré by zasahovali do výkonu práv iného subjektu s rovnakým obsahom práv.

Z týchto dôvodov považoval odvolací súd, po preskúmaní na vec sa vzťahujúcich spisov, uloženie pokuty a rozhodnutie o uložení pokuty za nesprávne a protiústavné, v rozpore so základnými princípmi právneho štátu.

Inak by tomu bolo, ak by sa v inom konaní preukázalo, že žalobca o nezákonnosti postupu a rozhodnutia stavebného úradu vedel alebo mu dokonca napomáhal, či ho ovplyvnil. Z predložených spisov, rešpektujúc zásadu predpokladu zákonnosti konania a rozhodovania do momentu než sa v predpísanom konaní nepreukáže opak, odvolací súd žiadne také konanie ani opomenutie nezistil a teda ochraňujúc dobromyseľne nadobudnuté práva žalobcu uprednostnil princíp právnej istoty pred princípom formálneho uplatňovania práva.

Tieto dôvody viedli odvolací súd k zmene napadnutého rozsudku krajského súdu a k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a k úvahe o formálnom uložení pokuty v prerokúvanom prípade. Odvolací súd rozhodol podľa § 250ja ods.3 O.s.p..

Žalovaný by mal po zrušení rozhodnutia o uloženej pokute zvážiť postihnutie žalobcu, v súvislosti s pojmom môže uvedenom v ustanovení § 90 ods. 1 ZoOPK.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalovaný je povinný žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, uhradiť trovy konania v sume 141,20 Eur pozaostávajúcich z náhrady za súdny poplatok vo výške 70 Eur x 2 (podanie žaloby a podanie odvolania) a za podanie na pošte 1,20 Eur - hotové výdavky účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.